

El custodi del gran llegat

La col·lecció de diorames del monestir de Solius és una obra exemplar que va iniciar el 1970 el ja desaparegut monjo Gilbert Galceran i que explica la joventut de Jesucrist

El monjo Albert Fontanet s'ocupa del manteniment

Albert Fontanet, davant d'uns dels diorames de Solius
Foto: J. TRILLAS.

El germà Albert Fontanet, del monestir cistercenc de Solius, un home afable, menut, però molt i molt viu, a més d'inquiet, s'encarrega de mantenir viu un dels tresors que s'amaguen entre les seves parets: la col·lecció de diorames. Fontanet és, a més, un dels quatre monjos fundadors de Solius, ara fa cinquanta anys, i en aquest sentit té molt a dir, a explicar i recordar, en especial pel que fa als diorames, en els quals va ajudar, i molt.

Ara Fontanet, entre les seves atribucions, té la de mantenir viu i en condicions el gran llegat dels quadres o diorames que va fer el germà Gilbert Galceran. El treball de Fontanet pot passar desapercebut per a molts, davant del titànic i minuciós treball que

va fer el germà Gilbert, ja desaparegut, i que durant anys va animar amb les seves explicacions aquesta col·lecció, que es pot visitar tot l'any, i no només per Nadal. Fontanet explica que Gilbert va per un treball magnífic perquè no es va limitar a fer diorames nadalencs, sinó que va mirar d'explicar, basant-se en les escriptures, la vida de jove de Jesucrist, amb quadres sorprenents, com ara el festeig entre la verge Maria i Sant Josep, un diorama de gran sensibilitat i naturalitat.

“És curiós veure la complexitat de mantenir-los en condicions –explica Fontanet–. Per exemple: canviar una bombeta! Penseu que primer cal trobar-la, igual, i després, arribar-hi, perquè quan es fan moltes coses en aquell moment no es té en compte que s'hauran de mantenir.” Això, però, no espanta pas Fontanet. El moment més delicat va ser quan un diorama es va deixar i va tornar “totalment destruït”. “Va ser un treball èpic; es va haver de fer de nou tot, fins i tot posar-se en contacte amb el fabricant que tenia Gilbert per a les figures, que era l'únic que no feia, per refer-les; d'algunes hi havia el motlles, d'altres es van haver de reconstruir amb les seves restes. Una feinada!”

La col·lecció de diorames constitueix un conjunt de gran valor artístic, popular i religiós. Es va començar el 1970 amb l'escena del naixement. El germà Gilbert Galceran ja tenia exposicions de pessebres a Roma i a l'abadia d'Hauterive, prop de Friburg (Suïssa). Fontanet remarca que cap d'aquestes exposicions, però, no supera la que s'ha pogut reunir a Solius

En primer lloc, no hi hauria pessebres sense el naixement de Jesús, sense el misteri del Fill de Déu fet home que la litúrgia de Nadal rememora. A partir d'ella, i sobretot a partir de la primera escenificació del naixement promoguda per sant Francesc d'Assís a Greccio, l'any 1223, s'inicia el costum de fer el pessebre. Aquesta tradició va arrelar a Catalunya ja fa segles d'una manera particular, i continua renovant-se amb gran vitalitat, a través sobretot de les nombroses associacions locals de pessebristes.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 07-01-2017 Pàgina 27

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/1038236-el-custodi-del-gran-llegat.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui